

Chúa Giê su - người bạn đồng hành và là đấng an ủi,

Qua Thánh Thể cha Arrupe cho ta nhận ra giá trị mà Thánh Thể sẽ mang lại, đó là khi ta kết hợp mật thiết và trong một thời gian dài với Chúa Giê-su Thánh Thể, chúng ta sẽ đau khổ khi chúng ta KHÔNG được rước Ngài, khi đó chúng ta sẽ thấy được chỗ nhất mà Chúa Giê-su là người bạn, người đồng hành và đấng an ủi, chiếm cứ trong cuộc sống chúng ta, một cuộc sống thường xuyên nuôi dưỡng bằng Thánh Thể.

Cha Arrupe đã chia sẻ về cô người Nhật tên là Nakamura, cha đã rửa tội cho cô ta, cô là một tín hữu nhiệt thành, cô rước lễ hàng ngày, khi cô tham dự thánh lễ vào lúc 6 giờ 30 sáng, chưa bao giờ cô bỏ rước lễ cả.

Sau vụ nổ bom nguyên tử, cô Nakamura bị thương, cô nằm trên một khoảng đất gồ ghề đắp hơi cao, tay chân dang ra quần áo rách rưới và cháy xém, bàng hoàng trước cảnh hãi hùng này, cha không thể thốt ra được lời nào, một lát sau Nakamura mở mắt ra thấy cha, đang đứng bên cạnh mỉm cười, Nakamura nhìn cha, mắt đầy lệ và cố gắng chìa bàn tay cụt đầy máu cho cha, cô nói với cha bằng một giọng mà không bao giờ cha quên được: *"Thưa cha, cha có mang Thánh Thể cho con rước lễ không?"* Một hiệp lễ sáng dường nào, thật khác với những lần hiệp lễ khác mà trong nhiều năm ngày nào cha cũng trao cho cô. Nakamura đã xin cha điều cô liên tục khao khát suốt hai tuần lễ qua, (kể từ ngày bom nguyên tử nổ) là Thánh Thể, Chúa Giê-su Kitô, đấng an ủi vĩ đại. Ít ngày sau Nakamura chết, nhưng cô có thể đón nhận và ôm hôn Chúa Giê-su mà cô hết mực yêu mến.

Thiếu vắng Chúa Giê-su là cảm giác Mác-ta đã cảm nghiệm thấy, khi La-za-rô chết, Mác-ta nói với Chúa Giê-su: *"Lạy Thầy, nếu Thầy ở đây thì em con không chết"* (ga.11, 32).

Cha Arrupe chia sẻ, về một nữ tu phải ở lại Pêru, giữa những người nghèo khổ để làm tông đồ, xa tất cả các nguyên đường, sáu tuần lễ chị được tham dự thánh lễ có 1 lần, chị đã nói với cha: *"chính trong hoàn cảnh này chị mới hiểu rõ Thánh Thể có ý nghĩa gì đối với chị."*

Cha chia sẻ về bản thân cảm nghiệm của cha, về sự đau khổ vì thiếu vắng Thánh Thể, trong thời gian cha ở Nhật, Cha bị bắt giam 33 ngày, Cha không được dâng lễ và rước Thánh Thể, trong những ngày giờ, những tuần lễ thinh lặng và suy tư ấy, cha được lời Chúa Kitô soi dẫn và ủi an, hãy nhớ lại lời Thầy đã nói với các con, *”tôi tớ không trọng hơn chủ, nếu họ bách hại thầy, họ cũng sẽ bách hại các con.”*

Cha cũng chia sẻ thêm, Thánh Thể trở nên mới mẻ và khác hẳn đối với Cha, cha cố gắng để không bao giờ rời xa Thánh Thể, khi ta mất một vật gì đó, ta mới khám phá ra giá trị của nó, thật vậy, các bạn thân mến, Thánh Thể là kho tàng vĩ đại mà Chúa Giê-su có thể yêu thương và ban tặng cho loài người.